

Đặc sắc nghệ thuật trong Vợ chồng A Phủ

Author : vanmau

Đặc sắc nghệ thuật trong Vợ chồng A Phủ

Hướng dẫn

Những thành công nghệ thuật trong Vợ chồng A Phủ - Tô Hoài

Truyện **Vợ chồng A Phủ** đã rất thành công khi miêu tả chân thực số phận nô lệ cực khổ của người dân lao động nghèo Tây Bắc dưới ách thống trị của bọn cường quyền phong kiến miền núi. Mỵ và A Phủ là điển hình cho những số phận khổ đau bị thần quyền và cường quyền ràng buộc, bóc lột, áp bức đến cùng kiệt.

Truyện còn phơi bày bản chất tàn bạo, bất nhân của giai cấp phong kiến thống trị ở miền núi. Cha con thống lí Pá Tra là đại diện tiêu biểu cho sức mạnh ấy. Chúng xem con người như những công cụ làm việc, như con thú được nuôi trong nhà. Chúng mặc sức hành hạ, đánh đập khi cảm thấy bực bội hoặc để làm trò vui mỗi khi chúng muốn.

Lối sống động vẻ đẹp của bức tranh thiên nhiên và phong tục, tập quán của người dân miền núi Tây Bắc cũng được miêu tả sâu sắc bằng tấm lòng trân trọng của nhà văn. Toàn bộ khung cảnh núi rừng Tây Bắc dưới ngòi bút của nhà văn trở nên tươi đẹp, hiền hòa như muốn che chở cho con người. Con người hòa vào thiên nhiên trong những hội xuân tung bưng. Thiên nhiên đi vào cuộc sống, tràn ngập trong từng bước chân, từng tiếng hát. Mỗi lá cây, mỗi ngọn cỏ đều rung rúc sự sống, trở thành một phần trong tâm hồn những con người bình dị, chắc phác.

Nét đẹp phong tục văn hóa của người dân tộc vùng cao cũng được tập trung khắc họa đậm nét. Dù trong đói khổ, bị áp bức tinh thần nhưng con người vẫn luôn khát khao được sống, được yêu, được ca hát giữa núi rừng và ánh trăng. Tiếng sáo gọi bạn tình tha thiết. Tiếng khen lá rêu rất gọi mời thổn thức nơi đầu non cuối bãi mãi là ấn tượng đẹp không thể quên trong lòng người đọc.

Vợ chồng A Phủ còn là bài ca ca ngợi và khẳng định mạnh mẽ niềm tin vào vẻ đẹp tâm hồn, sức sống mãnh liệt và khát vọng hạnh phúc cháy bỏng của con người. Dù trong hoàn cảnh khắc nghiệt đến mức nào, con người cũng không mất đi khát vọng sống tự do và hạnh phúc. Trong vô thức, Mỵ vẫn muốn đi chơi dẫu đang bị trói và những cơn đau hành hạ. Dù không còn muốn sống nữa nhưng Mỵ vẫn muốn cứu A Phủ, muốn người khác được sống. Và khi thức ngộ được hoàn cảnh, Mỵ đã tự tìm lấy con đường sống cho chính mình.

Truyện còn thể hiện lòng yêu thương, sự đồng cảm sâu sắc của nhà văn đối với thân phận đau khổ của người lao động nghèo miền núi, lên tiếng phê phán quyết liệt những thế lực chà đạp con người. Thông qua câu chuyện, nhà văn đã chỉ ra cho người dân miền núi Tây Bắc nói riêng, những số phận khổ đau nói chung con đường tự giải thoát khỏi những bất công, con

đường làm chủ vận mệnh của mình.

Từ trong tuyệt vọng, họ đã tìm thấy con đường sáng, con đường đi đến tương lai dù biết rằng phía trước vẫn còn muôn vàn trắc trở. My và A Phủ đã cùng đến Hồng Ngài. Họ bắt đầu xây dựng cuộc sống mới với niềm tin tưởng lớn lao. Họ còn được giác ngộ lí tưởng Cách mạng và tham gia giải phóng bản làng ra khỏi sự áp bức của thực dân và cường quyền miền núi. Họ thực sự đã tìm thấy con đường sống đích thực cho mình và cho nhiều người khác.

Tô Hoài đã rất thành công khi lựa chọn cách kể chuyện điềm tĩnh, chắc chắn, lối cuốn, đầy bất ngờ. Cách giới thiệu nhân vật tự nhiên mà ẩn tượng. Cách dẫn dắt tình tiết khéo làm cho mạch truyện phát triển và vận động liên tục, biến đổi hấp dẫn mà không rời, không trùng lặp. Các nhân vật lần lượt xuất hiện trong hoàn cảnh của họ, mạnh mẽ, đầy sức sống. Họ bước vào câu chuyện và tạo lập nên các tình huống gây căng, thu hút người đọc.

Ngôn ngữ kể chuyện sinh động, chọn lọc và đầy sáng tạo. Lối văn giàu tính tạo hình, thấm đẫm chất thơ. Hình tượng nhân vật nổi bật lên với những đặc điểm điển hình ở họ. My xinh đẹp nhưng buồn bã. Một nỗi buồn triền miên, dai dẳng, có sức hủy hoại lớn. A Phủ khỏe khoắn, lực lưỡng, tài năng, hứa hẹn một cuộc đời đẹp đẽ. Nhưng hoàn cảnh khắc nghiệt đã khiến cho anh mất dần sức trai trẻ.

Nghệ thuật miêu tả tâm lý tinh tế và phát triển tính cách nhân vật hợp lí. Nhà văn ít tả hành động mà chủ yếu khắc họa nội tâm. Nhiều khi mới chỉ là các ý nghĩ chập chờn trong tiềm thức nhân vật. Nhân vật chủ yếu sống bằng thế giới nội tâm. Các xung đột cũng thầm kín diễn ra, âm thầm mà mạnh mẽ. Đặc biệt là ở nhân My.

Nghệ thuật tả cảnh đặc sắc. Cảnh thiên nhiên thơ mộng của núi rừng Tây Bắc được miêu tả bằng ngôn ngữ giàu chất thơ và chất tạo hình (cảnh mùa xuân về trên núi Hồng Ngài). Đời sống lao động và văn hóa của người miền núi với những nét sinh hoạt phong tục riêng, sinh động. Từ cảnh đêm tình mùa xuân đầy luyến lưu đến cảnh cúng trình ma oan nghiệt được miêu tả tỉ mỉ. Kể cả cảnh xử kiện cũng được trình bày một cách rõ ràng. tất cả phơi bày trước mắt người đọc hết sức sinh động như cuộc sống đang diễn ra.

Tác phẩm đặt ra vấn đề số phận con người miền núi trước và sau Cách mạng. Những con người dưới đáy xã hội, những con người bị tước đoạt hết tài sản, bị bóc lột sức lao động và bị xúc phạm nặng nề về nhân phẩm. Giải quyết vấn đề số phận con người, Tô Hoài đã thức tỉnh họ, đưa họ đến với ánh sáng cách mạng và mở ra cho họ một cuộc sống mới.

Theo Hocsinhgioi.com